Скоро в море невідоме
Понесе мене фрегат,
Але спершу, милий Томе,
Я за тебе випить рад.

Друзям шлю привіт сьогодні,
Гордий посміх — ворогам.
У розбурханій безодні
Я скорить себе не дам!

Хай там шторм, підводні скелі —
Все пройду, що б не було.
Заблудивши десь в пустелі,
Відшукаю джерело.

І як в ньому спраглі губи
Знайдуть краплю хоч одну,
Я за тебе її, любий,
Помираючи, ковтну.

А тим часом цю посуду
Вщерть наповнюймо вином!
Хай гаразд обом нам буде,
За твоє здоров'я, Том!

Липень 1817